

ආපදා කළමනාකරණය ආපදාවට ලක් කිරීම.

ශ්‍රී ලංකාව ආශ්‍රිත මුහුදු ප්‍රදේශයේ වර්ධනය වෙමින් පැවති දිට්ටා නමින් හැඳින්වූ සුළි කුණාටුව මගින් ශ්‍රී ලංකාවට බරපතල ආපදා තත්ත්වයක් ඇතිවන බවට බී.බී.සී. ගුවන් විදුලිය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබුවේ 2025.11.10 දිනයේදී ය. ඉන්පසුව 2025.11.12 දින ශ්‍රී ලංකාවේ කාලගුණ විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂකතුමා විසින් රූපවාහිනී වැඩසටහනක් මගින් අදාළ සුළි කුණාටුව නිස මිලිමීටර 300ක පමණ අධික වැසි තත්ත්වයක් ඇති විය හැකි බවට රටේ මහජනතාවට අනතුරු අඟවනු ලැබීය. එහිදී ඔහු අදාළ විද්‍යාත්මක සාක්ෂිවලට අමතරව තමාගේ දීර්ඝ කාලීන අත්දැකීම් අනුවද ආපදා තත්ත්වය බරපතල විය හැකි බවට අවධාරණය කළේය. ශ්‍රී ලංකාවේ සාමාන්‍ය වාර්ෂික වර්ෂාපතනය දළ වශයෙන් මිලිමීටර් 600කි. ඒ අනුව දින කිහිපයක් තුළ ඉන් අධික වර්ෂාපතනයක් ඇදහැලුණහොත් කෙතරම් විශාල ජල කඳක් මහපොළොවට කඩා වැටෙනු ඇත් ද යන්න තේරුම් ගැනීමට විශේෂ තාක්ෂණික ඥානයක් අවශ්‍ය වන්නේ නැත. අවසානයේදී ආපදා තත්ත්වය වර්ධනය වූ පසුව වාර්තාවූයේ වර්ෂාපතනය මිලිමීටර් 500ක් දක්වා ඉහළ ගොස් ඇති බවය. ඒ අතර 2015.11.13 දින ඉන්දියානු කාලගුණ විද්‍යා ආයතනය ද එවැනිම අනතුරු ඇඟවීමක් සිදුකළ අතර 2025.11.20 දින එය නැවත අවධාරණය කරනු ලැබීය.

කෙසේ වෙතත් කාලගුණ විද්‍යා අධ්‍යක්ෂකතුමා එසේ ආපදා තත්ත්වය ආරම්භ වීමට දින 12කට පමණ පෙර රූපවාහිනිය මගින් මහජනයා වෙත සිදුකළ අනතුරු ඇඟවීම අදාළ රාජ්‍ය බලධාරීන්ට අවධාරණය සහිතව සිදු කළා ද යන්න පැහැදිලි නැත. නමුත් එම රූපවාහිනී වැඩසටහනට ආපදා කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානයේ ප්‍රධානියා සහ ගොඩවැරගිලි පර්යේෂණ ආයතනයේ ප්‍රධානියා ද සහභාගී විය. එම සෙසු නිලධාරීන් දෙදෙනාට ද ඔවුන්ට අදාළ පනත් මගින් දීර්ඝ කාලීන ආපදා කළමනාකරණ වගකීම් පැවරී ඇත. විශේෂයෙන්ම 2005 ආපදා කළමනාකරණ පනත අනුව පිහිටුවා ඇති ආපදා කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානයේ ප්‍රධානියාට විශේෂ වගකීමක් පැවරෙන අතර එම නිලධාරීන් දෙදෙනා විසින්ම හෝ එක් අයෙකු විසින් ජනාධිපතිවරයාට හෝ ජනාධිපති ලේකම්වරයාට ඒ පිළිබඳව ලිඛිතව දැනුම් දී ඇති බවට උපකල්පනය කළ හැක. එම නීතිය අනුව පිහිටුවා ඇති ආපදා කළමනාකරණ සභාවේ සභාපතිවරයා වන්නේ ජනාධිපතිතුමා වන අතර අගමැතිවරයා විපක්ෂ නායකවරයා සහ විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් 05 දෙනකු ඇතුළු අමාත්‍යවරුන් 20 දෙනෙකු එම සභාවේ සාමාජිකයන් වේ. නීතියට අනුව එම සභාව ආපදාවක් නැති තත්ත්වයක දී පවා මාස 3කට වරක් රැස්වී ආපදා කළමනාකරණ ජාතික ප්‍රතිපත්තියට සහ ජාතික සැලසුමට අනුව පවතින තත්ත්වයන් සමාලෝචනය කළ යුතුය.

ආපදා කළමනාකරණ පනත මගින් රට තුළ ඇතිවිය හැකි ගංවතුර සහ නායයම් ඇතුළු ආපදා තත්ත්වයන් 20කට අධික ප්‍රමාණයකට මුහුණ දීම සඳහා පූර්ව සූදානම් වීම සහ පූර්ව ක්‍රියාමාර්ග සඳහා ප්‍රතිපාදන පනවා ඇත. ඉහත සඳහන් කළ ආකාරයට කාලගුණ විද්‍යා අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් සිදු කළ අනතුරු ඇඟවීම වැනි ආපදාවකට පෙර ආපදා තත්ත්වයක් පිළිබඳව දැනුම් වත් වූ වහාම ඒ පිළිබඳව වැඩිදුර කරුණු සොයා බැලීම සහ සභාවට සහ ජනාධිපතිවරයාට උපදෙස් දීම සඳහා තාක්ෂණික කමිටුවක් ද පිහිටු විය යුතු බව නීතියේ සඳහන් කර ඇත. නමුත් ජාත්‍යන්තර සහ දේශීය තාක්ෂණික අනතුරු ඇඟවීම්වලින් පසුව ආපදාව ආරම්භ වීම සඳහා ගත වූ දින 12ක කාලය තුළ ආපදා කළමනාකරණ සභාව කැඳවූ බවක් හෝ නීතියට අනුව එහි සාමාජිකයෙක් ලෙස සැලකෙන විපක්ෂ නායකවරයා විසින් සභාව කැඳවන ලෙස ඉල්ලීමක් සිදු කළ බවක් වාර්තා වූයේ නැත. ආපදා කළමනාකරණ නීතියට අනුව ආපදා තත්ත්වයන්ට මුහුණ දීම සඳහා ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සහ ජාතික සැලසුමක් සකස් කළ යුතුය. ඊට අමතරව පනතේ දක්වා ඇති අමාත්‍යාංශ විසින් තම විෂය පථයට අදාළව හදිසි ආපදා කළමනාකරණ සැලසුම් සකස් කළ යුතුවේ. නීතියට අනුව එක් එක් අමාත්‍යාංශ වලට අදාළ සැලසුම් මධ්‍යගතව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ජනාධිපතිවරයා විසින් ජාතික ආපදා තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතුය. නමුත් එතෙක් අදාළ අමාත්‍යාංශ විසින් හදිසි ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට නීතිය මගින් බාධාවක් පමුණුවා නැත.

කෙසේ වෙතත් අදාළ පනත මගින් ආපදා කළමනාකරණ සභාව, ආපදා කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානය සහ අරමුදල පිහිටුවීම මෙන්ම දීර්ඝ කාලීනව වගකීම ඉටු කිරීම පිළිබඳව විස්තීර්ණව ප්‍රතිපාදන පනවා ඇතත් ආපදාවක් පිළිබඳව අනතුරු ඇඟවීමත් සිදුවූ සැණින් ආරම්භ කළ යුතු ක්‍රියාවලිය සහ නිශ්චිත වගකීම පිළිබඳව එනම්, ආපදාවක දී කාර්යක්ෂමව සහ ප්‍රතිඵලදායකව රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය මෙහෙයවීමට අදාළ නිශ්චිත වගකීම් පැවරීමක් පනත තුළ අඩංගු නොවේ. එම තත්ත්වය එම නීතියේ බරපතල අඩුපාඩුවක් බව පනත සම්මත කිරීමට පෙර අප විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබීය. ඊට හේතුව ආපදා කළමනාකරණයට අදාළව කොපමණ විස්තීර්ණ ප්‍රතිපත්ති සහ ජාතික සැලසුම් තිබුණ ද හදිසි තත්ත්වයන්ට ක්ෂණිකව ප්‍රතිචාර දැක්වීම සඳහා විශේෂ නීතිමය ප්‍රතිපාදන අවශ්‍ය වීමය.

එසේ නීතියේ කුමන අඩුපාඩුවක් තිබුණා වුවද අදාළ වගකීවයුතු ඉහළ නිලධාරීන්ට ඇඟ බේරා ගැනීමට සදාචාර අයිතියක් නැත. එහෙත් ආපදාව වර්ධනය වන තෙක් පෙර ක්‍රියා සිදු නොකර බලා සිටීම නිසා මේ වන විට උෂ්කර ක්‍රියාවලියකට නායකත්වය දීමට සිදුවීම තුළ වෙහෙසට පත්ව සිටින ඔවුන්ගේ සිත් බිඳවීම සඳහා විවේචන එල්ල කිරීම මේ මොහොතට අදාළව වරදකි. නමුත් වැරදි නිවැරදි කර ගැනීමෙන් තොරව අනාගතයේදී ඇතිවිය හැකි තත්ත්වයන්ට

සාර්ථකව මුහුණ දිය නොහැක. ඒ අනුව මහජනයා තම කුඩා දැනුම අනුව ප්‍රශ්න කරන්නේ අධික වර්ෂාව නිසා ගංගා සහ වැව් උතුරා යනවිට වානේ දොරටු විවෘත කිරීම පිළිබඳව මාධ්‍ය මගින් මහජනයාට අනතුරු ඇඟවීම් කරන නිලධාරීන් ඊට පෙර ඔවුන් විසින් ගතයුතුව තිබූ ක්‍රියාමාර්ග නොගත්තේ කුමක් නිසාද යන්නයි.

උදාහරණයක් ලෙස දින කිහිපයක් තුළ වර්ෂාපතනය මිලිමීටර් 300 ක් විය හැකි නම් සහ වැඩි ආරක්ෂාව සඳහා ඊටත් වැඩි විය හැකි යැයි උපකල්පනය කරමින් ජලාශවල ජල මට්ටම් කොපමණ මට්ටමකින් ඉහළ යා හැකිදැයි ගණනය කළ නොහැකි ද? ඒ අනුව ගංවතුර තත්වයක් ඇති නොවන ලෙස යම් කාල රාමුවක් තුළ ජලය නිදහස් කිරීම සඳහා සැලසුමක් සකස් කළ නොහැකි ද? එසේම ගංවතුර ගැලීමට හේතුවන කැලණි ගඟ, කළු ගඟ, දැදුරු ඔය සහ මා ඔය වැනි ගංගාවල මෝය කටවල් පිරිසිදු කර පුළුල් කිරීම මූලික පෙර සූදානමක් නොවේ ද? කෘතීම බුද්ධිය තාක්ෂණය භාවිතා කිරීම සහ ඩිජිටල්කරණය මගින් මහා පෙරළියක් කිරීමට හැකි බවට පිළිගන්නා රජයක නිලධාරීන්ට වර්ෂාපතනය අනුව ගංගාවල ජල මාපකවල ඉහල යාම පූර්වගාමීව ගණනය කිරීමට සහ ඊට අනුව ඒ අදාළ ගංගා නිමිත ආශ්‍රිත ජල ගැලීම් සිතියම් සකස් කළ නොහැකි ද? ජනමාධ්‍ය මගින් පොදුවේ මහජනතාව වෙත අනතුරු ඇඟවීම හෝ රතු නිවේදන නිකුත් කිරීම වෙනුවට අදාළ සිතියම් අනුව ප්‍රදේශීය ලේකම්වරුන් ප්‍රමුඛ බිම් මට්ටමේ නිලධාරීන් මගින් සෘජුව මහජනයාට ලබාදෙමින් පූර්ව සූදානම සඳහා පෙළඹවිය නොහැකිද?

එසේම මාධ්‍ය මගින් යම් පුළුල් ප්‍රදේශයක් හෝ යම් සැතපුම් කණුවක සිට තවත් කණුවක් දක්වා නාය යෑමේ රතු නිවේදන නිකුත් කිරීම වෙනුවට නිශ්චිත ප්‍රදේශ සහ නිවාස හඳුනාගැනීම මෙන්ම සැලකුණු කිරීම මගින් අදාළ නිවාස ගිම්යන් පූර්වගාමීව සෘජුව දැනුවත් කිරීම වඩා සුදුසු නොවේද? ඒ සඳහා දින 12 කාලයක් සැහෙන්නේ නැතිනම් කළ හැකි ප්‍රමාණයක් විශේෂයෙන්ම වැඩිම අනතුරුදායක ප්‍රදේශවලට වැඩි අවධානයක් යොමු කිරීම සිදුකළ නොහැකිද? ගංවතුර සිතියම් සහ නාය යෑම සිතියම් අනුව බිම් මට්ටමේ නිලධාරීන් මෙහෙයවීම සිදුවුවා නම් බොහෝ බේදවාවකයන් වළක්වා ගත හැකිව තිබූ බව බැහැර කළ නොහැකි සත්‍යයකි. විශේෂයෙන්ම වැඩිහිටි නිවාසයක වැඩිහිටියන් ජල රකුසා බිලිගන්නා තෙක් බලා සිටීම වැනි බරපතළ වැරදි සිදු නොවීමට ඉඩ තිබුණි. එහිදී මහජනයා මාධ්‍ය මගින් නිකුත් කරන අවවාද හෝ අනතුරු ඇඟවීම් පිළි නොගන්නා බවට සහ ඒ නිසා බේදවාවකය වඩා දුරුණු වූ බවට මහජනයාට දෝස් පැවරීම සාධාරණ නොවේ. ඊට හේතුව ඔවුන් විසින් ඊට පෙර පැවති තත්වයන් සමඟ ගොඩනැගෙමින් පවතින තත්ත්වයන් සංසන්දනය කිරීමට පෙළඹීමය. උදාහරණයක් ලෙස කොළඹ නගරයේ 2016 ගංවතුර තත්ත්වය සමඟ සසඳන විට මෙවර තත්ත්වය ඊට වඩා ඉතා බරපතල වේ.

එම නිසා ආපදාවක දී ජන මාධ්‍ය මගින් හුදු සිදුවීම් වාර්තා කිරීම වෙනුවට හෝ ඊට අමතරව නිශ්චිත අවධාරණය සහිතව මහජනයා දැනුවත් කිරීම සඳහා බලධාරීන්ට සහ විද්වතුන්ට අවස්ථාව ලබා දීමද වැදගත් වේ. එසේම මාධ්‍ය මගින් නිවේදන නිකුත් කිරීමට අමතරව අදාළ ප්‍රදේශවල ජනතාව දැනුවත් කිරීම සහ ඔවුන්ට ඉවත්වීම සඳහා සහාය ලබාදීම පිණිස බිම් මට්ටමේ රාජ්‍ය නිලධාරීන්, ස්වේච්ඡා කණ්ඩායම්, ආරක්ෂක හමුදාව සහ පොලිසියේ යෙදවිය යුතු නොවේ ද? ආපදා කළමනාකරන නීතියට අනුව වැඩි අවදානම් ප්‍රදේශවලට අදාළ හදිසි සැලසුම් තුළ ඒ සඳහා ප්‍රතිපාදන ඇතුළු විය යුතුය. නමුත් ප්‍රායෝගිකව ගත්විට ප්‍රාදේශීය සහ දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන්ට අදාළ සහන සේවා සඳහා වියදම් සීමා සහිත වකුලේඛ සංශෝධනය කර නිකුත් කරන්නේ ආපදා තත්වය වර්ධනය වී දින කිහිපයකට ද පසුවය.

ඒ පිළිබඳ උසස් නිලධාරීන් වගකිවයුතු වුවද ,පහළ නිලධාරීන් විශේෂයෙන්ම ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරු සහ දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් විසින් තමා සතු බලතල සහ වගකීම් අනුව මීට පෙර කටයුතු කළ ආකාරයට අඩියක් පෙරට තබා මහජනයා වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වීම වැළැක්වීම සඳහා ආණ්ඩුව විසින්ම මානසික බාධක රාශියක් පනවා ඇත. පසුගිය කාලයේදී පරිපාලන නිලධාරීන්ගේ අනපසුවීම්, නොසැලකිලිමත් භාවය හෝ එදිනෙදා පරිපාලනයේදී සිදුවිය හැකි වැරදි පිළිබඳව පවා අල්ලස් දූෂණ කොමිසම විසින් පරීක්ෂණ පැවැත්වීම සහ අත්අඩංගුවට ගැනීම සිදුවිය. සමහර ඉහළ නිලධාරීන්ට අමාත්‍යවරයාගේ නියෝග මත ගනු ලැබූ තීරණ හේතුකොට ගෙන අධිකරණයට අපහාස කිරීමේ චෝදනාව යටතේ සිරගතවීමට සිදුවිය. නාවික හමුදාපතිවරයෙකුට තම සේවයේ යෙදී සිටියදී ඉටුකළ වගකීම් මුල් කරගෙන අතුරු චෝදනා මත රිමාන්ඩ් බන්ධනාගාර ගතවීමට සිදුවිය. ඊට අමතරව අල්ලස් කොමිසමේ අධ්‍යක්ෂකවරයා ඉහළ රාජ්‍ය නිලධාරීන්ට අවවාද කරන්නේ අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණ තිබූ පමණක් නිලධාරීන්ට ඔවුන් ගන්නා නීත්‍යවල වගකීමෙන් ගැලවිය නොහැකි බවය.

එසේ වුවත් 2018-2019 කාලයේදී ආරක්ෂක මාණ්ඩලික ප්‍රධානියාගේ නියෝජිතයා ලෙස අද්මිරාල් ඩී.කේ.පී. දසනායක මහතා ආපදා කළමනාකරණ මධ්‍යස්ථානයේ මෙහෙයුම් අධ්‍යක්ෂක ලෙස පත්කරනු ලැබීය. එම කාලයේදී ජාතික ආපදා කළමනාකරණ සැලසුමක් සකස් කළ අතර ඊට අදාළව දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් දිස්ත්‍රික් සැලසුම් ද සකස් කරනු ලැබීය. එම දිස්ත්‍රික් සැලසුම් තුළ විස්තීර්ණ ලෙස විශේෂයෙන්ම ජල ගැලීම් සහ නාය යාමට අදාළ පූර්ව ක්‍රියාමාර්ග හඳුනාගෙන ඇත. ඊට අමතරව දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරුන් යටතේ මෙහෙයුම් මධ්‍යස්ථාන පමණක් නොව ආරක්ෂක හමුදා මෙහෙයුම් කටයුතු සඳහා යොදාගැනීම මුල්කරගෙන සම්මත මෙහෙයුම් පටිපාටීන් ද (S.O.P) සකස් කරනු ලැබීය. නමුත්

පසුකාලීනව ආරක්ෂක මාණ්ඩලික ප්‍රධානීන් නතරව පවා අහෝසි වූ අතර අද්මිරාල් දසනායක මහතාට අනුභව වෝදනා මත රහස් පොලිසියේ කට උත්තර දීම සඳහා කාලය වැය කිරීමට සිදුවිය.

ඒ සියලු වැරදිවලට අමතරව 2005 ආපදා කළමනාකරණ පනත නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක නොවීම සහ පනතේ පවතින දුර්වලතා ද වත්මන් ආපදාව නිසි ලෙස කළමනාකරණය කිරීමට ආණ්ඩුව අසමත් වීමට අදාළව හුවා දැක්විය හැක. බොහෝ විට පරිපාලන සේවයට නවකයකු වන වර්තමාන ජනාධිපති ලේකම්වරයාට එම පනත පිළිබඳව අවබෝධයක් තිබෙනවා ද යන්න සැක සහිතය. එසේ තිබුණා නම් අදාළ ආපදා කළමනාකරණ සභාව කැඳවිය යුතුව තිබුණේ කාලගුණ විද්‍යා අධ්‍යක්ෂවරයාගේ අනතුරු ඇඟවීමට පසු දිනය. එම පනත මගින් ඉටු කර ගත යුතු අරමුණු ඉටු කර ගැනීමට අපේක්ෂා කරනුයේ ප්‍රධාන වශයෙන් විකල්ප අමාත්‍ය මණ්ඩලයක් ලෙස පෙනෙන ආපදා කළමනාකරණ සභාව මගිනි. එවැනි සභාවක් අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණයක් මගින් වුවද පිහිටුවිය හැකි අතර එ සඳහා නව නීතියක් අවශ්‍ය වන්නේ නැත. නමුත් විපක්ෂ නායකවරයා සහ විපක්ෂ මන්ත්‍රීවරු පස්දෙනකු ඊට ඇතුළුකර නව නීතියක් මගින් සභාව පිහිටුවීම නිසා ආණ්ඩුව විසින් අදාළ භූමිකාව ඉටු නොකරන තත්ත්වයක් යටතේ විපක්ෂය විසින් ආණ්ඩුවට බල කිරීමේ භූමිකාව ඉටු කිරීම සඳහා අවස්ථාව සැලසේ. නමුත් පනතේ ප්‍රතිපාදන අනුව ආපදා තත්ත්වයක් ප්‍රකාශයට පත් කළ යුතු බව විපක්ෂ නායකවරයා සඳහන් කරන්නේ පළමු අනතුර ඇඟවීම සිදුවී දින 15කට පසුවය.

ඊට අමතරව ඉහත සඳහන් කළ ආකාරයට පනතට අනුව සකස් කළ යුතු අපදා කළමනාකරණ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර නැත. එසේ වුවත් 2023-2030 ජාතික ආපදා කළමනාකරණ සැලැස්ම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනු ලැබීය. නමුත් පනතට අනුව අදාළ අමාත්‍යාංශ විසින් සකස් කළ යුතු ක්‍රියාකාරී සැලසුම් පිළිබඳව සහ ඊට අදාළව මුදල් ප්‍රතිපාදන වෙන් කිරීම පිළිබඳව මහජනයා දන්නේ නැත. තවද ඉහත සඳහන් කළ ආකාරයට පනතේ ප්‍රධාන දුර්වලතාවයක් වන්නේ සභාවට සියල්ල පැවරීම වෙනුවට ක්ෂණිකව ක්‍රියාත්මක විය යුතු ආයතන සහ නිලධාරීන්ට අදාළව යම් නිශ්චිත ප්‍රතිපාදන ඇතුළු කිරීමක් සිදු නොවීමය. එසේම පනත අනුව පිහිටුවිය යුතු තාක්ෂණික උපදේශක මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන් පිළිබඳව ද මහජනයා දන්නේ නැත. එසේ පිහිටුවා තිබුණා නම් අනිවාර්යෙන්ම කාලගුණ විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධානියා එහි සාමාජිකයකු විය යුතු අතර එසේ වුවා නම් ඔහු මහජනයාට අනතුරු ඇඟවීමට පෙර එම විද්වත් මණ්ඩලයට අදාළ අනතුරු ඇඟවීම සිදුකර ඉදිරි පියවර ගන්නා බවට සැකයක් නැත.

කෙසේ වෙතත් පනතට අදාළව ඒ ආකාරයට දුර්වලකම් රාශියක් දැකගත හැකි වන්නේ 2005 දී සම්මත කළ එම පනතේ සැබෑ අරමුණු එක්තරා යටි අරමුණක් වීම නිසා බවටද එකල වෝදනාවක් එල්ල විය. ඊට හේතුව පනත මගින් ආපදාවකදී දේශීය සහ විදේශීය රාජ්‍ය නොවෙන සංවිධානවලට විශේෂ ආවරණයක් ලබාදීමය. ඒ අනුව එම සංවිධාන වලට විශාල මුත්තියක් සහ වරප්‍රසාද සහිතව රාජ්‍යය ආයතනයකට සමාන ආකාරයට බිම් මට්ටමේ පුනරුත්ථාපන කටයුතු මෙහෙයවීමේ හැකියාව ලැබේ. සුනාමි ව්‍යසනයෙන් පසු විශේෂයෙන්ම උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල ජාත්‍යන්තර සහ දේශීය රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන ජාලයක් ඉතා බලවත් භූමිකාවක් ඉටු කරනු ලැබීය. එම සංවිධාන බෙදුම්වාදී න්‍යාය පත්‍රයට අනුව කටයුතු කරන බවට සහ එම ක්‍රියාවලිය “ආපදා අධිරාජ්‍යවාදී මෙහෙයුමක්” හෙවත් ආපදාවක් යොදා ගනිමින් අධිරාජ්‍යවාදී න්‍යායපත්‍ර ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් බවට සාක්ෂි සහිතව වෝදනා එල්ල විය. මෙම ආපදාව ද යොදා ගනිමින් එවැනි ජාත්‍යන්තර මෙහෙයුම්වලට වර්තමාන ආණ්ඩුව ගොදුරු කර ගැනීමේ හැකියාව බැහැර කළ නොහැක.

අවසාන වශයෙන් කිවයුත්තේ මෙම ස්වභාවික ආපදාව නිසා ජීවිත 600කට අධික ප්‍රමාණයක් අහිමි වී තවත් එවැනිම ප්‍රමාණයක් අතුරුදහන් වී තිබිය හැකි තත්ත්වයක් තුළ ඊට අදාළ නොසැලකිලිමත් භාවය පිළිබඳ වෝදනාව පාස්කු ප්‍රහාරයට අදාළව නිලධාරීන්ට දේශපාලන නායකයින්ට එල්ල වූ වෝදනා වලට වඩා බරපතල විය හැක. විශේෂයෙන්ම එම ක්‍රියාවලියට අදාළව විශේෂ නීතියක් මගින් ප්‍රතිපාදන පණවා තිබීම තුළ සහ ආපදාව නිසි ලෙස කළමනාකරණය කලානම් බරපතල ජීවිත හා දේපළ හානි අවම කර ගත හැකිව තිබූ බව ඔප්පු කළ හැකි බැවින් අදාළ නීතිය නොසලකා හැරීම හෝ උල්ලංගනය කිරීම යන වෝදනාව වඩා බරපතල වේ.

වෛද්‍ය වසන්ත බණ්ඩාර
ප්‍රධාන ලේකම්,
දේශනිතෛෂී ජාතික ව්‍යාපාරය